

زیرزمین دستان
تهران، خیابان فرشته (فیاضی)
خیابان بیدار، شماره ۶
تلفن: ۲۲۰۲۳۱۱۴
Dastan's Basement
No. 6, Beedar St
Fereshteh St, Tehran - Iran
+9821 22023114
www.dastangallery.com
info@dastangallery.com

دستان
DASTAN'S
BASEMENT

راشین و فرشی
«محموس استمدراری»
۱۳۹۵ مرداد ۱۳
گشایش: ۱۶ تا ۲۰ سایر روزها: ۱۱ تا ۱۹
زیرزمین یکشنبه تعطیل است
Rashin Ghorbi
«Noticeable Continuity»
22 - 30 Jul 2016
Opening: 4 to 8 pm
Other Days: 11 am to 7 pm
The Basement is closed on Sunday.

<
بزم کردن
آکریلیک روی بوم
Partying
2013
Acrylic on Canvas
50 x 60 cm

<
بدون عنوان
آکوانیت و اچینگ
Untitled
2015
Etching
and Aquatint
20 x 15 cm

(پشت صفحه)
همه چیز خوبه!
آکوانیت و اچینگ
(Back)
Everything
is okay!
2015
Etching
and Aquatint
20 x 15 cm

زیرزمین دستان برگزاری نمایشگاه چاپ دستی و نقاشی راشین قربی با عنوان «محسوس استمراری» را اعلام می‌کند. این نمایشگاه در روز اول مرداد ۱۳۹۵ افتتاح و تا نهم این ماه ادامه خواهد داشت. این اولین نمایشگاه آثار راشین قربی در دستان است. آثار او تاکنون در چندین نمایشگاه انفرادی و گروهی، به خصوص در گالری گلستان، به نمایش درآمده‌اند. راشین قربی در ادامه‌ی مجموعه‌ی پیشین خود، روی موضوعات مربوط به زنان و اجتماع کار کرده است. آثار او محیط‌های بسته، میهمانی‌های شلوغ، آرایشگاه‌ها و فضاهای داخلی پر از چهره‌هایی با حالت‌هایی چندوجهی، گاه متضاد، و گاه طنزآلود را نمایش می‌دهند. در دوره‌ی کار روی این آثار، بیماری مادرش او را مجبور به توقف کرد، به طوری که فقط خود را مشغول طراحی‌های سریع از مادرش نمود. به تدریج، این آثار نیز در تم آثار دیگر او تنیده شدند و آن‌ها را با وجوه تأملی خود غنی‌تر کردند. «محسوس استمراری» تلاشی برای بازنمایی «کسالتی عصبی» است. زنان در آثار راشین قربی، در تلاش برای لایه‌ای آلترناتیو در درک اجتماعی، میان‌برهایی ساخته‌اند که برخی از آن‌ها فقط به بیراهه می‌رسند. این تعلیق دائمی، به شکلی درون‌گرایانه، هنرمند را به تفکر درباره‌ی انتظار در کنار بستر مادری وامی‌دارد - استمراری که در نگاهی به سمت بالا محسوس است.

Dastan's Basement is pleased to announce the opening of Rashin Ghorbi's print and painting exhibition "Noticeable Continuity" on July 22, 2016. The exhibition will be open for public viewing through July 30. This is Rashin Ghorbi's first exhibition at the Basement. Her works have previously been featured in several solo and group exhibitions most notably at Golestan gallery. Following her previous series, Rashin Ghorbi has further developed her themes of women and the society. Her paintings depict closed rooms, crowded parties, beauty solons and indoor spaces replete with fake, paradoxical and ironical expressions. Amidst her work on the series, the progress came to a pause due to her mother's illness, and the artist mostly focused on drawing her mother. Gradually, these drawings weaved themselves around the themes of her series, enriching its contemplative aspects. "Noticeable Continuity" is an effort in showing a "nervous boredom". Women in Rashin Ghorbi's works, in search of an alternative layer in social understanding, have created a series of proxies with many only leading to absurdity. This continuous suspense, introspectively, has brought the artist to think about sitting by her mother's deathbed — the noticeable continuity of looking upwards.

Noticeable Continuity In today's world, multiple relations rule humans; any action or behavior upsets some, while makes others satisfied. That is why it always looks as though we play a new role anytime and anywhere and we do our best to play that role in the perfect way. As if we have always been involved in a play and our main concern is to amuse our audience so much to make them believe we are perfect. However, the role most of us play has nothing in common with our true self. Although we usually feel unhappy with the role, it looks as if we have to do it, so we end up having dual personalities and change our most real situations of life to unpleasant, pathetic irony. Generally, in our society, more sophisticated and complex roles of this play has been assigned to women, and most of them, although dissatisfied, have accepted to play those roles. This play may seem ridiculous to them but the perpetuation of it in our culture has made women to find it hard and unbearable to accept themselves as who they really are. Rashin Ghorbi has portrayed this situation in her works – with cheerless, tired faces as if they're seeking their past in a mirror or are tired of repeating the role, so preparing some moments of false happiness to escape from this repetition, though it looks that they're the same dissatisfied, unprofessional actors and there's no way to get out of this situation and this bitter, ridiculous play will continue.

Zarvan Rouhbakhshan / July 2016

محسوس استمراری در دنیای امروز، مناسبات چندگانه‌ای بر زندگی انسان حاکم است؛ هر کنش و رفتاری عده‌ای را ناراحت یا نگران می‌کند و دیگری را شاد و راضی. چنین است که گویی در هر زمان و مکانی، همواره در نقشی جدید حاضر می‌شویم و تمام تلاش خود را به کار می‌بندیم تا آن نقش را به بهترین نحو اجرا کنیم. انگار که همواره گرفتار صحنه‌ی نمایش هستیم و می‌خواهیم بیننده را چنان راضی و کیفور کنیم که بفهمد ما بهترین بوده و هستیم. حال آن‌که در واقع نقشی که اغلب اوقات ایفا می‌کنیم، چندان قربانی با ما و امیال ما ندارد؛ معمولاً از چنین نقش و موقعیتی ناراضی هستیم، اما انگار گریزی از آن نیست. پس دچار دوگانگی شده و جدی‌ترین موقعیت‌های نمایش زندگی را به طنزی ترحم‌برانگیز و ناخوشایند تبدیل می‌کنیم. به‌طور کلی در جامعه‌ی ما، نقش‌های پیچیده‌تر و دشوارتر این نمایش به زنان محول شده است و اغلب آن‌ان هم، هرچند ناراضی، نقش خود را پذیرفته و آن را بازی می‌کنند. شاید این بازی برای خود ایشان هم مضحک باشد، اما چنان در فرهنگ ما استمرار پیدا کرده که گویی پذیرفتن خود همان‌گونه که هستند، حتی برای خود ایشان هم، کاری دشوار و تحمل‌ناپذیر باشد. آثار راشین قربی تلاشی در راستای به تصویر کشیدن همین وضعیت است؛ چهره‌های عبوس و وامانده‌ای که گویی خود در گذشته را در آینه می‌جویند و یا خسته از تکرار نقش خود، شادمانی‌های کاذبی را برای ساعتی فرار از این تکرار ترتیب می‌دهند. در این میان، انگار همچنان همان بازیگر ناشی ناراضی هستند و راه دیگری هم ندارند و این نمایش مسخره و تلخ ادامه خواهد داشت.

زروان روح‌بخشان / تیر ۱۳۹۵

راشین قربی: ۱۳۵۰ تهران **تحصیلات:** ۱۳۷۹ کارشناسی ارشد، گرافیک، دانشگاه هنر، تهران ۱۳۷۵ کارشناسی، گرافیک، دانشکده‌ی هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران
منتخب نمایشگاه‌های انفرادی: ۱۳۹۲ گالری گلستان، تهران ۱۳۸۸ گالری گلستان، تهران ۱۳۸۶ گالری گلستان، تهران ۱۳۸۴ گالری گلستان، تهران ۱۳۸۳ گالری گلستان، تهران ۱۳۸۰ گالری الهه، تهران **منتخب نمایشگاه‌های گروهی:** ۱۳۹۴ خانه‌ی هنرمندان ایران، تهران ۱۳۹۴ گالری شماره‌ی شش، تهران ۱۳۹۲ گالری دی، تهران ۱۳۹۱ گالری آریا، تهران ۱۳۸۶ گالری ماه، تهران ۱۳۸۳ گالری سیتی اسکپ کانادا، ونکوور ۱۳۷۹ موزه‌ی هنرهای معاصر، تهران

Rashin Ghorbi: 1972 Tehran, Iran **Educations:** 2000 MA. Graphic Design, Tehran Art University, Tehran, Iran 1996 BA. Graphic Design, School of Art and Architecture, Azad University, Tehran, Iran **Selected Solo Exhibitions:** 2013 Golestan Gallery, Tehran, Iran 2009 Golestan Gallery, Tehran, Iran 2007 Golestan Gallery, Tehran, Iran 2005 Golestan Gallery, Tehran, Iran 2004 Golestan Gallery, Tehran, Iran 2001 Elahe Gallery, Tehran, Iran **Selected Group Exhibitions:** 2016 Iranian Artists' Forum, Tehran, Iran 2015 No. 6 Gallery, Tehran, Iran 2013 Day Gallery, Tehran, Iran 2012 Arya Gallery, Tehran, Iran 2008 Mah Gallery, Tehran, Iran 2004 City Escape Art Gallery, Vancouver, Canada 2000 Iran Contemporary Arts Museum, Tehran, Iran

این کاتالوگ به مناسبت نمایشگاه راشین قربی در مرداد نود و پنج در زیرزمین دستان منتشر شده است.
ناشر: زیرزمین دستان - متن: زروان روح‌بخشان - مقدمه: اشکان زهرایی
هماهنگی: نینا عبادی - صفحه‌آرایی: هوداد مسلمی‌نژاد
مدیر هنری و طراحی: آریا کسائی / استودیو کارگاه